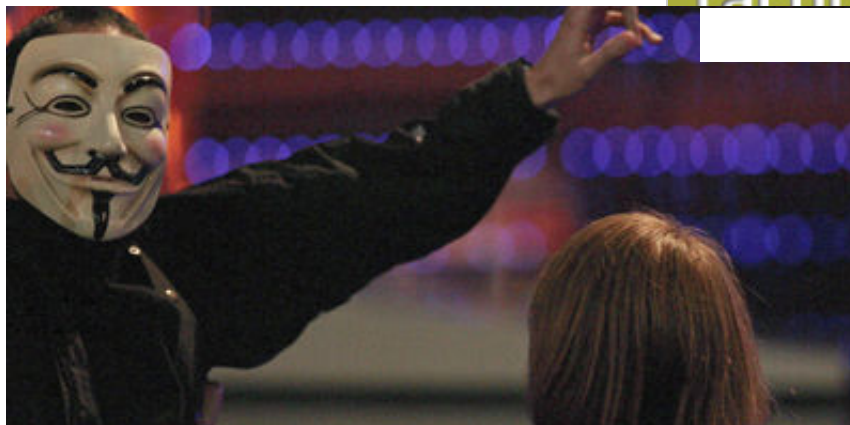

Els boicots a internet: un catàleg

SELENA SORO | Actualitzada el 21/02/2012 00:00

Mentre se celebrava la gala dels premis Goya, el grup de *hackers* Anonymous va deixar la pàgina web de l'Acadèmia del Cine sense servei. Aquests ciberactivistes utilitzen la forma més tradicional de sabotatge a la web. El diccionari de boicots a internet, però, és molt més ampli, i la fauna que el forma, diversa.

Atac de denegació de servei (col·lapse de webs)

Els boicots a internet: un catàleg EFE / BALLESTEROS

Té lloc quan un elevat nombre d'ordinadors envien peticions automàtiques i simultànies a una pàgina web, que queda col·lapsada i deixa de respondre. "És com atabalar algú fins que es torna histèric, però la diferència és que es pot fer de manera automàtica", explica el doctor Josep Domingo Ferrer, catedràtic d'enginyeria a la URV. Defensar-se contra un atac d'aquest tipus és pràcticament impossible: resulta molt difícil distingir si les entrades a una web són d'usuaris corrents o formen part d'un ciberatac.

El 'trol' dels fòrums i xarxes socials

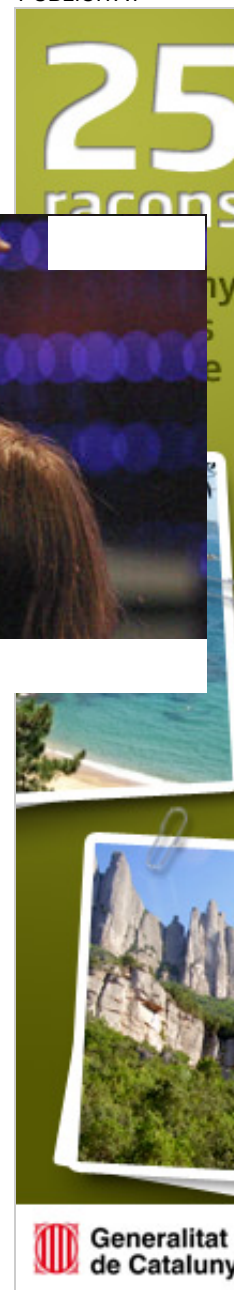
Els *trols* són usuaris que busquen desestabilitzar l'entorn on es troben, ja sigui desinteressadament, per diversió (com per exemple en un fòrum o bé en un estat del Facebook) o amb un propòsit molt clar, com el de suplantar la identitat d'algú o perjudicar la imatge d'una empresa. En el primer cas, més inofensiu, "el *trol* busca crear caos i confondre els usuaris més novells", explica Francesc Grau, expert en comunicació digital.

Els 'trols' amb interessos econòmics

"Els *trols* més perillosos són els que actuen com a usuaris corrents", manifesta Grau. Són els que segueixen la *netiqueta* -normes d'etiqueta a la xarxa, com ara no escriure en majúscules o insultar-, i per tant, difícils d'identificar. Francesc Grau explica que hi ha *trols* que fins i tot es passen mesos preparant fonts falses per aportar-les com a proves. L'any passat, per exemple, van circular per la web fotografies fictícies d'establiments de McDonald's en què s'anunciava que es quintuplicarien els preus.

'Phishing' i suplantació d'identitat

El *phishing* és una manera d'enganyar els usuaris perquè revelin informació personal o financera mitjançant un correu electrònic o lloc web fraudulent. La suplantació a les xarxes socials també és molt comuna i variada. Per demostrar la vulnerabilitat d'aquestes plataformes, el periodista Tommaso Debenedetti ha suplantat en els últims mesos la identitat a Twitter de Mario Monti, de Vargas

Llosa i de cinc ministres de Rajoy.

'Google bombing',

Translator i Images

El *Google bomb* és un mètode mitjançant el qual és possible que en cercar una determinada paraula a Google aparegui en primer lloc una pàgina que suposadament no hauria d'aparèixer. Una de les *Google bombs* més conegudes -i ja arreglades- va ser quan en escriure "lladres" al cercador apareixia la web oficial de la SGAE; o quan en teclejar "més dolent que Satanàs en persona" apareixia la de Microsoft. També són habituals els boicots al Google Translator. El cas més recent va fer que, en intentar traduir "Vamos Rafa!" de l'espanyol al francès s'obtingués com a resultat "Roger Federer". Google Images tampoc es lliura del boicot, i l'any passat un *trol* va fer que en buscar "Eroski Málaga" apareguessin tot d'imatges pornogràfiques.

MÉS CONTINGUTS MÈDIA

Tropicàlia

**Neox pren 'Padre de familia'
a La Sexta**

**Nous migdies a Catalunya
Ràdio: Un concurs i un
programa de servei**